

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

SRPEN 1973

ROČNÍK X — 8

ZPRÁVA O XVII. ŠRÁMKOVĚ SOBOTCE

(30. 6. — 7. 7. 1973)

Koncepce

XVII. Šrámkova Sobotka, která jako vždy probíhala v prvním červencovém týdnu (30. 6.—7. 7.), se konala pod heslem „Děti a poezie“.

Protože hlavními účastníky jsou učitelé českého jazyka a literatury všech stupňů škol (a to je specifikum soboteckého festivalu), zůstává jako základní téma každé Šrámkovy Sobotky kultura řeči, studium literatury a netradiční prostředky literární výchovy, jimiž jsou především recitace a různé formy dramatického projevu dětí a mládeže. Základní téma je každoročně obměňováno; vychází se přitom ze současné situace v domácí kultuře a přihlíží se k významným jubileím. Rok 1973 byl poznamenán výročí Února, který zabezpečil spravedlivý hmotný základ mladé generaci a otevřel cestu k jejímu vyššímu životnímu stylu. **Poezie jako prostředek výchovy dětí v socialistické společnosti** — to byla ústřední myšlenka, kterou byly prolunty přednášky a kulturní pořady XVII. Šrámkovy Sobotky. Na plakátech a pozvánkách to bylo vyjádřeno zkratkou „Děti a poezie“.

Podle povahy tématu často k dosavadním spolupředatelům přistupuje nový partner. Letos jím bylo nakladatelství dětské knihy Albatros. To přivedlo do Sobotky přední spisovatele a ilustrátory dětské literatury, vyvolalo celostátní soutěž Klubu mladých čtenářů na plakát XVII. Šrámkovy Sobotky a postaralo se o realizaci vítězných návrhů tiskem (plakát vzešel z návrhu sedmileté Markéty Potužákové z Plzně, pozvánka z návrhu pětileté Kateřiny Novotné z Prahy)! Albatros instaloval stálou výstavu dětské literatury na Humprechtě, výstavku ilustrací dětské knihy ve střediskové knihovně a vydal pávabnou, pro děti přitažlivou mapu „Krajem Fráni Šrámká“. Tím vším byla posílena základní myšlenka festivalu.

Jinak byl zachován průběh týdne jako v jiných letech: seminární cvičení a výklady byly doplněny uměleckými pořady, vycházkami a exkurzemi.

Program

Oficiální zahájení se konalo v neděli 1. července.

V 9 hodin před zaplněným sálem sokolovny vystoupil dětský pěvecký soubor Prámínek ZK Tesla Karlín, řízený prof. Vladimírou Cihlářovou. Děti s opravdovým zaujetím přednesly skladičky J. Snížkové aj. na slova L. Mašínové, J. Hilčra, F. Hrubína a dalších básníků, a tak daly základní akord festivalu, který má heslo „Děti a poezie“. Potom se ujal slova předseda MěstNV František Hejn. Uvítal zástupce ministerstva kultury ing. Vl. Hulpacha, zástupce krajských institucí s. R. Kameníka, předsedu KV ROH pro umění a kulturu a s. Václava Vavrouška, ředitele Krajského kulturního střediska, a zástupce ONV, s. O. Šádka, místopředsedu ONV, a Vl. Michala, člena

školské a kulturní komise ONV. Dále srdečně poděkoval řediteli Albatrosu Jaroslavu Beránkovi a obětavým pracovníkům nakladatelství, jmenovitě šéfredaktorce Věře Adlové, Jindřichu Hilčrovi, Miroslavu Pacnerovi, ing. L. Parobkovi a Jaroslavu Šimůnkovi. Vděčně vzpomněl osvědčené spolupráce s Památníkem národního písemnictví a s českými pedagogickými fakultami, přivítal zasloužilého umělce Bohumila Říhu, člena předsednictva Svazu čs. spisovatelů a předsedu Společnosti přátel knihy pro mládež. Nakonec vyjádřil potěšení, že mezi milými hosty je zasloužilá pedagogická pracovnice L. Žofková, zasloužilý umělec M. Disman, zasloužilá umělkyně Julie Charvátová, spisovatelka Marie Kubátová, dr. B. Novák z Pedagogického ústavu J. A. Komenského a všem účastníkům popřál pěkný pobyt. Ředitel Albatrosu Jaroslav Beránek promluvil o práci a plánech nakladatelství, které svou vydavatelskou a propagační činností chce pečovat o rozvoj vnímání a citění mladých čtenářů a rozvíjet i jejich vlastní tvůrčí schopnosti. Hlavní referát přednesl zasloužilý umělec Bohumil Říha. Zdůraznil nesmírný a dosud nedoceněný význam poezie pro výchovu socialistického člověka a povinnost umělců přispívat k ní svými díly. — Matiné uzavřel místopředseda ONV Oldřich Šádek, který zhodnotil letošní literární soutěž Šrámkovy Sobotky a vyhlásil její výsledky.

Ve 14 hodin na „**poetickém odpolední**“ vystoupily recitační soubory ze Svitav (na zahradě Šolcova statku), z Hlinska (pod jasanem na Malém náměstí) a z Pardubic (u sv. Anny). Jejich programy, dobře volené pro volná prostranství, zaujaly hojně posluchačstvo.

Radostnou náladu dovršil **koncert komorního sdružení Parthia di Praga**, který v 16.30 hodin uspořádala na nádvoří hradu Kost správa hradu a Osvětová beseda v Sobotce. Vybrané skladby staré hudby (Mysliveček, Boccherini, Haydn, Albineni, Mozart) obohatily posluchače nevšedními dojmy.

Semináře a besedy

Seminář Albatrosu na téma „Děti a poezie“, který navazoval na Říhův projev, pokračoval v pondělí 2. července ve spojitelně. Na toto pracovní pobesedování přijeli národní umělec Vilém Závada, spisovatelé Eduard Petiška a Josef Strnadel, literární kritikové Vladimíra Frýbová-Gerhátová a Jaroslav Šimůnek. V živé rozpravě, kterou řídila Věra Adlová, zazněla závazná slova o tradicích i současném stavu literatury, zvláště poezie pro děti a mládež a o jejím charakterotvorném vlivu na dětskou duši.

K debatě na stejné téma v úterý 3. července se s účastníky Šrámkovy Sobotky sešli výtvarníci a ilustrátoři dětských knih. Shromáždění se konalo na zahradě Šolcova statku, kde bylo mnohem příjemnější prostředí než v dus-

Na základě posudků soutěžní komise rozhodla takto: První cena nebyla udělena v žádné kategorii. Druhou cenu získalo 7 prací, třetí cenu 4 práce; ve dvou případech přiznána odměna po 200 Kčs.

Druhou cenu získali (500 Kčs): Jiří Karel z Prahy za sbírku básní Plášť do deště, Milan Dušek z Nového Hrádku u Náchoda za soubor tří próz Les. Přemysl Kolodvský z Jilemnice za badatelskou práci Kostecká. Píseň písní, Ludvík Němec z Bystrice u Benešova za příručku pro recitátory Přednášejme, Antonín Knížek z Prahy za práce o protifašistickém odboji na Jičínsku, Vladimír Wolf z Trutnova za studii o oškorbržském kostelíku a Milada Drašnarová z Ktové u Rovenska za práci Knihstaračská tradice Českého ráje v 19. a v první polovině 20. století.

Třetí cenu (300 Kčs) dostal Jiří Najmon z Prahy za básnickou sbírku Vypouštění léta, Josef Cink z Třebíče za sbírku Vyrovnávání, Josef Volf z Prahy za literárněhistorický příspěvek k poznání vztahu Fráni Šrámka k herci Vojtu Matysovi, Antonín Hejna za studii Nové výsledky archeologického výzkumu v severovýchodních Čechách.

Odměnu (200 Kčs) dostala Blanka Švábová ze Sobotky za sbírku Královka a Josef Pavlík z Víru na Moravě za vypravování o životě českého komunisty Jana Špačka, který se účastnil VŘSR.

Autorům 5 prací bylo vysloveno čestné uznání.

* * *

Byl tedy program XVII. Šrámkovy Sobotky splněn do slova a do písmene a podle ohlasu uspokojil po stránce ideové i odborné. Možno říci, že díky posluchačstvu, které dovede ocenit dobré myšlenky a uvádět je do praxe, nevyzní doprázdna poslání Šrámkovy Sobotky: využít podnětů zde získaných k prospěchu našich škol, naší mládeže, našich dětí. K tomu přispěje i to, že Albatros vydá hlavní projevy, pronesené na seminářích, ve zvláštním tisku. Bez účinku nezůstaly ani umělecké pořady, které vzbudily zájem místního obyvatelstva i návštěvníků z okolí, jak svědčí to, že sály ve sportovní a v sokolovně byly pokaždé zaplněny.

Návštěvníci Šrámkovy Sobotky

Stálými účastníky na všech bodech programu byli členové učitelské exkurzně vzdělávací základny (EXODU). Bylo jich letos 120 (loni 102), a to z Prahy 30, ze Středočeského kraje 4, Jihočeského 3, Západočeského 14, Severočeského 10, Východočeského 28, Jihomoravského 12, Severomoravského 18, z Bratislavy 1.

Vedoucí základny Drahomíra Bílková-Kyzivátová dokázala i za notoricky obtížných ubytovacích podmínek umístit všechny přihlášené jednak v budově ZDS, kde až do posledního dne pracovali řemeslníci, jednak v rodinách, které projevily ochotu pomoci; pomohla také Fruta zapůjčením lůžek. Ačkoliv tedy nebylo vše podle přání a snah pořadatelů, „základníci“ se se situací sportovně vyrovnali a brzy zavládlo obvyklé ovzduší družnosti, přátelství a dobrého humoru. K jasné náladě přispělo krásné letní počasí a nemalou měrou i výběrná strava ve školní jídelně, kterou vedla Zdenka Holubová, vlídnost a starostlivost Drah. Bílkové-Kyzivátové a nenápadně energické vedení samosprávy (prof. Jarmila Pěčková, E. Kolínská, Jiří Demel) i stále pohotové služby v hotelu Pošta.

Je až dojemné, jak se mnozí z dřívějších návštěvníků, kteří letos přijet nemohli, ohlásili aspoň srdečnými dopisy, v nichž vzpomínají na specifické ovzduší Sobotky. Mezi těmi, kdo z vážných důvodů nepřijeli, byla zejména národní umělkyně Jarmila Glazarová a k ní mířily vřelé pozdravy shromáždění, vzpomínajícího na básnickou sílu jejích zahajovacích projevů a na kouzlo její osobnosti. Vzpomínalo se také na vzácného přítele Václava Kamešského a na milého Otíka Petránka.

Připočteme-li k „základníkům“ další hosty, ubytované v hotelích a v soukromí, soubory recitátorů, umístěné na koupališti a na Kosti, bylo stálých cizích účastníků na 240. Kromě toho na jednotlivé pořady přijížděli zájemci z okolních měst (Jičína, Bakova, Nové Paky; Turnova, Ml. Boleslavi) a jiných míst.

Ze všech těchto faktů vyplývá, že Šrámkova Sobotka je velmi vydatnou pomocnicí v propagaci města. Svědčí o tom to, že se sem mnoho lidí rádo vrací, že stoupá počet školních a turistických zájezdů, vedených těmi, kdo poznali zdejší kraj právě prostřednictvím Šrámkových Sobotek, a že je stále silnější přílis rekreantů a letních hostů. Je proto škoda, že je stále marné volání po tom, aby se příslušné instituce, především Jednota, přičinily o lepší uspokojování požadavků návštěvníků.

Organizace Šrámkovy Sobotky

je založena na iniciativě a práci několika domácích lidí, kteří jsou členy školské a kulturní komise Městského národního výboru, Osvětové besedy a ZV ROH při ZDS. Centrem příprav je Šrámkův dům, kde je také vždy společenské středisko hostů.

Průběh přípravy byl v organizaci práce rozdělený takto: 1. Pořádání a realizace jednotlivých pořadů.

2. Koncepte programu, jednání se spolupořadatelii přednášejícími a účastníky, včetně korespondence.

3. Propagace ve Zpravodajném deníku tisku.

4. Exkurzně vzdělávací základna a všechny práce s ní spojené.

5. Ubytování návštěvníků v rámci Šrámkovy Sobotky.

6. Rozesílání plakátů a pozvánek.

7. Stravování ve školní jídelně.

8. Kvalitativní kontrola a vyhodnocení programu.

9. Redakce zpravodajných listů, deníků a zpravodajů.

10. Informační kancelář.

11. Vybavení a údržba školní jídelny.

12. Vybavení a údržba školní jídelny.

13. Vybavení a údržba školní jídelny.

14. Vybavení a údržba školní jídelny.

15. Vybavení a údržba školní jídelny.

16. Vybavení a údržba školní jídelny.

17. Vybavení a údržba školní jídelny.

18. Vybavení a údržba školní jídelny.

19. Vybavení a údržba školní jídelny.

20. Vybavení a údržba školní jídelny.

21. Vybavení a údržba školní jídelny.

22. Vybavení a údržba školní jídelny.

23. Vybavení a údržba školní jídelny.

24. Vybavení a údržba školní jídelny.

25. Vybavení a údržba školní jídelny.

26. Vybavení a údržba školní jídelny.

27. Vybavení a údržba školní jídelny.

28. Vybavení a údržba školní jídelny.

29. Vybavení a údržba školní jídelny.

30. Vybavení a údržba školní jídelny.

31. Vybavení a údržba školní jídelny.

32. Vybavení a údržba školní jídelny.

33. Vybavení a údržba školní jídelny.

34. Vybavení a údržba školní jídelny.

35. Vybavení a údržba školní jídelny.

36. Vybavení a údržba školní jídelny.

37. Vybavení a údržba školní jídelny.

38. Vybavení a údržba školní jídelny.

39. Vybavení a údržba školní jídelny.

40. Vybavení a údržba školní jídelny.

41. Vybavení a údržba školní jídelny.

42. Vybavení a údržba školní jídelny.

43. Vybavení a údržba školní jídelny.

44. Vybavení a údržba školní jídelny.

45. Vybavení a údržba školní jídelny.

46. Vybavení a údržba školní jídelny.

47. Vybavení a údržba školní jídelny.

48. Vybavení a údržba školní jídelny.

Šrámkovské marginálie

Znám já jeden krásný zámek

V letošním roce vyšla v druhém vydání úspěšná kniha Miroslava Ivanova Historie skoro detektivní (Orbis 1973, 1. vydání 1961). Ponechávám stranou autorovu přesvědčivou hypotézu o vzniku písně Znám já jeden krásný zámek. V knize mě zaujalo tvrzení, jakoby Šrámek věřil, že zámek z oné písně je Humprecht. Ivanov se opírá o moto, které Šrámek uvedl v záhlaví své básně Znám já jeden krásný zámek (Znám já jeden / krásný zámek / nedaleko Jičina — — / Píseň ze Sobotecka). Z této citace a z předpokládaného básníkovy ovlivnění Šolcovou skladbou Lavičky vznikla Ivanovova domněnka o Šrámkově přesvědčení, že krásný zámek z písně je Humprecht u Sobotky a že píseň má zachycovat příhodu, která se prý stala na Humprechtě (str. 47 a 42 Historií skoro detektivních, 2. vydání).

Ráda bych k tomu řekla několik slov.

Bylo to za krásných prázdnin někdy v roce 1936 nebo 1937. Společnost Šrámkových přátel seděla s básníkem na Poště, zpívalo se jako vždy a došlo také na sobotickou hymnu Znám já jeden krásný zámek. Když píseň dozněla, optala se paní Mikovská, rozená Kůtková, která seděla blízko Šrámka: Mistře, který je to zámek, Humprecht nebo Kost? A Šrámek, hledě kamsi za koufem své cigarety, odpověděl: To je větrný zámek. Kdosi podotkl, že to je zkrátka zámek z písně a někdo zavtipkoval, že takových ovčáčků a panen asi bylo po Čechách víc. A protože se společnost skládala většinou ze Šrámkových bývalých studentů, kteří verše svého básníka výborně znali a jimi žili, zazněla pak také ona parafráze Šrámkova, báseň Znám já jeden krásný zámek. Zpívala se na známou melodii a poslední dva verše se recitovaly. A Šrámek, jako dnes ho vidím, poslouchal mlčky a v jakémsi tichém zalíbení. Příhodu jsem připomněla autorům knížky S Fráňou Šrámekem po Sobotecku a vyprávěla jsem jí jednou A. M. Píšovi, když připravoval k vydání Splav a jiné básně. Jsou z toho dvě stručné poznámky ve vysvětlivkách oněch knížek (Miloslava Hrdličková-Šrámková a Václav Hejn: S Fráňou Šrámekem po Sobotecku, Liberec 1957 a Fráňa Šrámek: Splav a jiné básně, Praha 1963).

Nevěřím příliš vzpomínkám, vážím je opatrně, i své vlastní. Beru v pochybnost výroky nezaznamenané hned, jak byly proneseny. Ale příhoda, o které jsem vyprávěla, se stala v době, kdy jsem teprve pro sebe objevovala

básníka jako člověka a pozorovala jeho sobotickou společnost. Mlčivala jsem v ní obyčejně, ale pevně si vtiskovala v paměť drobné výroky, charakterizující Šrámka a jeho přátele. Tak větrný zámek utkvěl v mysli pevně. A nakonec. Kdo v Sobotce zpívá Znám já jeden krásný zámek, neuvažuje asi o historii písně. Zpívá právě o tom svém větrném zámku, jak si ho každý představuje. Tím ovčáčkem — já jsem byl. A Humprecht asistuje.

Marie Hejnová

Exlibris Karla Samšiňáka od Jaroslava Chebena

Jiří M. Palát

Koncert vyslechnutý v trávě

Na tvou serenádu
Luigi Boccherini

laděnou v moll hmyzího smutku
svítí slunce
mezi zuby cimbuří

Nasloucháme ti
ležíce v trávě

Nad námi plují obrazy bílých psů
které svolává hoboj i lesní roh
k veliké láji

Den voní lipovým medem

Sluneční hodiny odměřují nesmrtnost
kamene gotického hradu

Pan Haydn usedá
uprostřed nás
a trhá sedmikrásy

Není už věčnosti

Jen zčeřená nesmírnost oblak
s duhovými schody hudby

Stoupáme po nich
otevírajíce náruč...

Na KOSTI 1. VII. 1973

Fráňa Šrámek a my

OLGA ČURÍKOVÁ, členka Lyry Pragensis:

Necht' mi Sobotečtí prominou, ale jméno Fráni Šrámka se mi vždy vybaví v souvislosti s Pískem. Kdykoliv tudy projíždím, neopomenu se zastavit před Šrámkovým domem. Před očima se mi začne odvíjet — také díky Krškovu filmu — příběh Měsíce nad řekou. Znějí mi v uších Slávcina slova, do nichž mi ještě před několika lety šuměl stříbrný vítr. Jeho zvuk se mi však s přibývajícimi lety jaksi vzdaluje... Škoda — ale takový už je zákon života. Kéž mu dál naslouchají dnešní i budoucí patnáctiletí, jako jsme mu naslouchali my i naši otcové! Bez něho by nebylo mládí!

Jaroslav Vondráček, ředitel Střední odborné školy
výtvarné v Praze na Vinohradech

Prvně jsem se s dílem Fráni Šrámka setkal asi v šestnácti letech, kdy jsem se učil rytcem-litografem v Benátkách nad Jizerou. Působily na mne jeho verše lyrické a stejně jsem si vážil i Šrámkových básní revolučních. Právem byl jmenován národním umělcem.

Ve volném čase se ke Šrámkovu dílu často vracím, ke knihám i k jeho zfilmovaným dílům. Stejně rád mám Sobotku již z dob studií i let mého působení v Mladé Boleslavi. Kdo jednou poznal Šrámka, Humprecht, Sobotku, dobré lidi i přírodní krásy Českého ráje, musí se stále vracet...

Usnesení všeplenární schůze KSČ v Sobotce 7. IV. 1973

Všeplenární schůze schvaluje zprávu o činnosti MěstV KSČ, revizní zprávu KRK a volbu členů a kandidátů MěstV KSČ a KRK.

Pro další práci MěstV KSČ, UO i ZO ve městě bude hlavním cílem zabezpečení a prohloubení závěrů XIV. sjezdu v práci všech stranických orgánů ve městě i rozpracování usnesení okresní konference KSČ.

Konkrétním podkladem pro další práci stranických orgánů budou vedle usnesení XIV. sjezdu i další směrnice plenárních zasedání ÚV KSČ a to především k ekonomice průmyslu, zemědělství a ideologické práci, jakož i směrnice ÚV KSČ ke kádrové práci, zkvalitňování členské základny strany včetně práce s kandidáty a registrovanými členy, směrnice pro disciplinární činnost a řešení členských otázek v orgánech a organizacích KSČ.

Pro zabezpečení těchto opatření a vycházejíc ze zprávy MěstV KSČ k činnosti za uplynulé volební období všeplenární schůze ukládá:

I. Na úseku organizátorské a řídicí práce:

1. K zabezpečení plánovité kolektivní dělby práce ukládá pověřit členy nového MěstV KSČ osobní zodpovědností za jednotlivé úseky práce.

- a) Prvního místopředsedu pověřit řízením ideologické práce.
- b) Druhého místopředsedu ustavit předsedou MV NF.
- c) Další členy pověřit zodpovědností za úsek
 - vnitrostranické práce
 - kádrovou agendu a členské otázky
 - práce s mládeží
 - ekonomiky a služeb
 - hospodaření
 - administrativní práce a vedení agendy

Zodpovídá předseda MV

2. Ustavit kádrovou komisi, která zajistí plně realizaci nově zpracovaného kádrového pořádku MěstV KSČ a zajistí i práci s kádrovými rezervami.

Zodpovídá člen MV

pověřený kádrovou prací

3. Na úseku řízení UO ustavit aktivisty pro práci s UO a v MěstV KSČ pravidelně měsíčně projednávat činnost a práci UO.

1x za čtvrt roku k jednání přizvat předsedy UO.

Zodpovídá člen MV

pověřený řízením vnitrostranické práce

4. Zvýšenou pozornost věnovat otázkám zkvalitňování členské základny, především náboru nových kandidátů do UO, ale i všech ZO ve městě tak, aby byl zajištěn potřebný příliv mladých lidí do strany především z řad dělníků a členů JZD Nástup. Tím odstranit současnou stagnaci v náboru kandidátů v místě. Zaměřit pozornost i na výběr vhodných typů v SSM.

Zodpovídají členové

pověření řízením vnitrostranické práce a kádrové práce

5. Věnovat zvýšenou pozornost a péči administrativě, evidenci a hospodaření MěstV KSČ a UO — zajistit včasnost hlášení, úroveň příspěvkové kázně apod.

Zodpovídá člen

pověřený hosp. a administr. prací

6. Věnovat pozornost a stálou kontrolu přijatým usnesením vlastního orgánu i vyšších stranických orgánů. Kontrolou a evidencí přijatých usnesení se zabývat 1x za půl roku jako samostatným bodem jednání MěstV KSČ.

Zodpovědnost předseda KRK

7. Poskytovat potřebnou pomoc jednotce LM v Sobotce a nejméně 1x za rok projednat problematiku a činnost jednotky LM v MěstV KSČ.

Zodpovídá předseda MěstV KSČ

II. Na úseku ideologické práce

1. Postupně rozpracovat závěry ideologického pléna ÚV KSČ a rezoluci OV KSČ k ideologické práci na jednotlivé úseky práce v podmínkách města.

Zodpovídá I. místopředseda MěstV

2. Dále prohlubovat činnost Agitačního střediska jako účinného nástroje pro prosazování politiky strany mezi občany města. Pro projednání závažných otázek využívat agitační dvojice a jejich práci mezi obyvatelstvem.

Zodpovídá I. místopředseda MěstV

3. Na úseku stranického vzdělávání zajistit diferenciaci stranického vzdělávání a zvýšit úroveň tohoto úseku práce:

- a) vytvořit potřebný lektorský sbor při Měst NV
- b) ve spolupráci s UO a ZO ve městě provést návrh zařazení členů strany do jednotlivých stupňů stranického vzdělávání
- c) zříditi střední stupeň stranického vzdělávání formou Večerní školy při MěstV KSČ, a to nejpozději pro školní rok 1974/1975.

Zodpovídá I. místopředseda MěstV

4. Prosazovat vedoucí úlohu strany v členských organizacích NF ve městě a zajistit realizaci usnesení XIV. sjezdu na úseku MV NF.

Zodpovídá II. místopředseda MěstV

5. Zvláštní pozornost věnovat mládeži a především ZO SSM ve městě i v n. p. Středočeská Fruta. Zajistit ideologický růst členů těchto organizací jako kádrové rezervy pro nábor kandidátů. Věnovat pozornost PO a práci ZDŠ.

Zodpovídá II. místopředseda MěstV

a člen pro práci s mládeží

6. Působit na ideologický růst členů Recitačního studia Šrámkova domu a využívat tento kolektiv pro angažovanou práci v kulturním životě Sobotky.

Tak také ovlivňovat i každoroční tradiční festival „Šrámkovu Sobotku“.

Zodpovídá I. místopředseda MěstV

7. Ukládá všem komunistům ve městě:

- a) plně se podílet na politické práci ve městě, ve společenských organizacích NF, v MěstNV a ve stranických organizacích, v agitačním středisku atd.;
- b) plně podpořit všechny veřejné akce pořádané MěstV KSČ především účastí, ale i aktivní podporou v diskusích a vystoupeních;
- c) působit na prohlubování otázek marx-leninského učení, především internacionalismu.

Každý komunista musí být agitátorem a plně se veřejně angažovat.
Všeplenární schůze KSČ v Sobotce schvaluje předložený návrh usnesení a ukládá jeho další rozpracování ukázkou původního stavu (Přepeře). K. S.

Jen si duch kraje zdřimnul, už mu zničili krásnou lidovou fasádu starého selského domu. Náprava už sotva bude možná. Než obrázek vyjde, odpadnou i poslední zbytky staré omítky a tak jen fotografie zachová aspoň ukázkou původního stavu (Přepeře).

O mladém šedesátníkovi

Ročníkem 1913 vrcholila tradičně stoupající křivka populace, v následujícím roce byla válečně zlomena a již nedosáhla dřívějšího rozmachu; u nás i leckde jinde. Když proto letos čítáme poněkud častěji o životních výročí šedesátin, jde sice o rozenec z dob ještě císaře pána, ale jsou to školáci ryze republikánští, odchovanci svobodné republiky. Mezi takové se řadí také sobotecký veřejný pracovník, známý našim čtenářům, přítel Ing. Václav Truhlář, který oslavil šedesátku 16. srpna.

Každý vzpomínáme po svém. Dovoďte mně vzpomínat jako jeho spolužák, několikaletý spolubydlící z blahých let studentských. Pro vás mohu na něho při této příležitosti prozradit — prost jakékoli patetičnosti — základní „hříchy“ oslavencova mládí: Oddaně miloval své rodiče, vybavují si jeho slzy při zprávě o úmrtí tatínka, pak zvláště maminku, i všechny přátele v rodných Rakovicích na Písecku. Dohadují se, že podnes neuznává většího malíře nad svého krajana, Mikuláše Alše, jeho topoly, zbudovská blata, koně, radost i vážnost rodné krajiny.

Vždycky se rád vzdělával, zvídal, rostl vědomostmi i soudností. Každému ochotně pomáhal, nikoho nechtěl hněvat, leda přesvědčovat nebo nalézat společný krok, určitě pokrok. Pokud mu život postavil k cestě odporce, kteří nepochopili jeho veskrze kladnou povahu, poctivé mínění a jasné názory, jistě aspoň v skrytu svého svědomí či zatvrdělého srdce by ho nyní odprosil. A již od studentských časů tou cestou-necestou jej provází paní Miluška, věrně i pevně.

Aktiva inženýra obchodních věd a nadevšechno dobrého člověka tomu odpovídají: Šťastná rodina, šťastný dědeček. Jihočech přerouboval svou houževnatost na všechna pracoviště v severních Čechách, kterými prošel; za-

kotvil v historické Sobotce (kolikrát jsme studentsky debatovali např. o „Knize o Kostí“, aniž jsme tehdy tušili, že u Humprechta jeden z nás nalezneme svůj domov).

Procestoval cizinu, ale nepochybuji o tom, že by seblákavější zemi nevyměnil za nejdražší Čechy. Je to ekonom i technik, ale jeho pracovní úspěchy pramení — což si neuvědomuje každý — z vědomí a citění humanistického. Od mládí nadšeně fotografoval, kupuje hodně knih všech oborů, ale jest i jejich činným konsumentem. Jazykovými znalostmi proniká až do nitra národních kultur a dějin, nejen do hospodářských a odvozených vztahů civilizačních.

V této osobně intimní rozpomínce nechme stranou vzdálené rozklady. Ve „Zpravodaji“ se jménem básníka vnímavého i reálného snad smím zakončit verši, jež vykrystalovaly ve Šrámkově vrstevníku i spolubojovníku: Ten se také po celý život cítil pevnou skálou (Petrem), nemohl-li činit více (Bezruč).

Je jiné práce třeba na roli národa,
když kmen je v zániku:

Kněz poctivý, který se Boha bojí,
ú-učitel, co pilně včelky pojí,
chlop robotný, co pevně gruntem stojí,
zem neprodá a dobře koně strojí, —
ti lepší jsou než deset básníků.

Nyní leckdo může ty verše považovat za pouhé výkřiky zatrpklého slezského barda, notabene nám vzdáleného o celou generaci. Ale mutatis mutandis zůstávají trvale svěžimi svým mravním nábojem pro nás i příští věk.

Ad multos annos, drahý Václave!

Tvůj Václav Daviděk

TISKÁRNA V SOBOTCE

Milada Drašnarová

Před šedesáti lety, v květnu roku 1913, byla založena sobotecká tiskárna a před patnácti lety, 2. srpna 1958, zemřel její poslední majitel Leopold Lažan. Historie soboteckého knihtisku je tedy velmi mladá a trvala nepřilíš dlouho, ale přece jen se už na ni téměř zapomnělo. Její vliv na malé venkovské městečko byl však značný a proto je dobré ponořit se do minulosti a zapomenuté události opět vynést na světlo.

Ve ZŠS psali již o tiskárně a jejím posledním majiteli dr. Alois Kafka a Václav Frýba. Proto si jen stručně zopakujeme ta nejdůležitější data. Tiskárna byla založena r. 1913 pod firmou Čepelák a spol. O jejích dalších osudech víme z Věstníku soboteckého: od r. 1919 jej tiskl Čepelák a Bartoň, od r. 1920 Čepelák sám, od roku 1924 Čepelák a Lažan a na podzim r. 1939 převzal tiskárnu Leopold Lažan sám. Rok 1951 byl posledním rokem činnosti tiskárny, jejíž zařízení pak bylo odvezeno do Mnichova Hradiště, kde až do své smrti pracoval i Leopold Lažan.

Zakladatel tiskárny Karel Čepelák přišel do Sobotky z Mladé Boleslavi, jeho společník a nástupce Leopold Lažan byl Moravan z Oslavan. Tiskárna byla nejprve v přízemí domu čp. 328, v roce 1939 byla přestěhována do Lažanova vlastního domu čp. 446. Její produkce se příliš nelišila od běžné produkce venkovských tiskáren: byly to plakáty, úmrtní a reklamní oznámení, různé programy, ročenky, výroční zprávy, katalogy, kalendáře, jízdní řády, jednacích řády, mapky atd. Měsíčně tu vycházel až do roku 1942 časopis Věstník sobotecký, na který navázal v letech 1949—1951 školní časopis Budujeme.

První knižní větší tisky známe od r. 1926, jsou to ne příliš významné tisky pro cizí nakladatele. Větší hodnotu mají regionální tisky, jejichž úroveň se pozvedá zásluhou jazykového poradce a korektora tiskárny, odb. učitele Václava Frýby. Zásluhou řed. Josefa Fejara a MUDr. Aloise Kafky se zvýšila i grafická úprava soboteckých tisků, mezi nimiž vynikaly útlé svazky Edice Českého ráje (o této edici psal ve ZŠS Alois Havel). Zásluhou spisovatele Jaroslava Šulce pracovala tiskárna i pro několik nakladatelů na severní Moravě (např. pro edici Pásmo v Opavě, pro přerovskou edici Valašsko aj.).

Připojený bibliografický soupis knižní produkce sobotecké tiskárny nám téměř v úplnosti ukazuje její činnost v tomto směru. Prosíme čtenáře, kteří by věděli ještě o dalších titulech knih tištěných v Sobotce, aby to sdělili redakci Zpravodaje.

Přestože dnes, po určitém časovém odstupu, můžeme hodnotit práci sobotecké tiskárny pouze jako solidní tiskařskou a nakladatelskou činnost, která téměř nevybočuje z hranic regionu, nesmíme zapomenout na její vliv na veškerý kulturní život města i kraje. Ten tu bezesporu byl a nebude jistě daleko od pravdy tvrzení, že i dnešní bohatý kulturní život města vděčí za mnohé podněty právě své první tiskárně.

Bibliografický soupis produkce knihtiskárny v Sobotce

Edice Českého ráje. 1939—1948. 7 svazků.

1. Mach, Jan: Ženy. Osm básní osmi všedních dní. 1939. Nestr.
2. Šulc, Jaroslav: Český ráj. Básně. Linoryty Al. Kafka. 1940. 25 s.
3. Podobský, Jaroslav: Nezvěstný čas. Básně z let 1935 až 1939. Linoryty Al. Kafka a Fr. Chlábek. 1940. Nestr.
4. Boudyš, Jan: Zvěstování. Básně. Ilustr. V. Špála. 1940. 35 s.
5. Havel, Alois: Studnice s okovem. Básně. Ob. a ilustr. Al. Kafka. 1941. Nestr.
6. Havel, Alois: Stezka. Román z učitelského života. 1942. Nestr.
7. Roubal, František: Sklizeň úsvitu. Sborová recitace. Ob. V. Sedláček. 1948. 20 s.

Ostatní knižní produkce:

1923

Beneš, Antonín: Sobotecko. 100 výletů. 18 s.

1926

Želichovská, V. P.: V tatarském zákoutí. Přel. L. Friedlová. Praha, B. Kočí. 152 s.

1927

Solimanová, Marie: Milenka pustiny. Železný Brod, Marie Vačlenová. 211 s.

1929

Solimanová, Marie: Zachraň mne! Jablonec nad Nisou, K. Vačlena. 136 s. Matčina knihovna. Sv. 1.

1930

Frýba, Václav: Slohové celky pro vyučování mluvnici a pravopisu. Sobotka, vl. nákl. 44 str.

1931

Bureš, Josef: Dějiny hradu Kostl. 2. vyd. 16 s.

Frýba, Václav: Slohové celky pro vyučování mluvnici a pravopisu. Sobotka, vl. n., 2. díl, 35 str.

Frýba, Václav: Příležitostné proslovy. Sobotka, vl. n., 39 s. Solimanová, Marie: Život v sázce. Jablonec nad Nisou, K. Vačlena. 192 s. Matčina knihovna. Sv. 11.
 Pícek Josef: Husitský kostelíček na Křižánku a jeho zkáza. Zvl. otisk přílohy Věstníku soboteckého, 26 str. 1932
 Bříza, Jan: Starosti pantáty Javůrka. Ob. Konst. Bušek. Jablonec nad Nisou, K. Vačlena. 175 s.
 Frýba, Václav: Slohové celky pro vyučování mluvnici a pravopisu. 2. vyd., vl. nákl. 45 s.
 50 let činnosti Okresní záložny hospodářské v Sobotce 1882—1932. Sobotka, vl. nákl., 65 s.
 1935
 Kalus, Josef: Romance o smrti. Ilustr. B. Bartoš. Přerov, Edice Valašsko. Sv. 1. Nestr.
 Šulc, Jaroslav: Návrat. Povídka. Opava, Pásmo. Nestr.
 1936
 Básně Bezručovy na T. G. M. Praha, Fr. Frydecký. Soukromý tisk. 12 s.
 Kalus, Josef: Vzpomínky. 1. Ilustr. M. Parmová-Knězková. Přerov, Valašsko. 176 s.
 Soukal, František: Sobotecké písničky. Ob. a ilustrace J. Fejfar. Sobotka, Spolek pro obnovu chrámu Páně. 57 s.
 Šulc, Jaroslav: Od Pradědu k Lysé hoře. Linoryty Josef Kudělka. Opava, Učitelská jednota státních škol národních na Opavsku. 38 s.
 1937
 Baumhaier, Gustav: Turistická mapka okolí Sobotky. Nestr.
 Dufek, Václav M.: Šedesát let zpět. Ze studentského života v letech sedmdesátých. Ob. J. Fejfar, ilustr. V. Špála. Sobotka, Sdružení studujících soboteckých. 45 s.
 Frýba, Václav: Procházka včerejší a dnešní Sobotkou. Sobotka. Nestr.
 Kalus, Josef: Vzpomínky. 2. Ilustr. Jan Knebl, L. Parma a J. Michna. Přerov, Valašsko. 104 s.

Sobotecká všehochuť

ZA MÍLOU VOTROUBKEM

Míla Votroubek byl dobrý a upřímný člověk, který měl rád život a dovedl jej proměňovat v radost pro všechny. Byl ke každému srdečný a přátelský a my všichni jsme ho měli rádi a vážili si jeho přátelství. V tomto přátelském poměru projevila se cele jeho povaha dobrého člověka. Každý, kdo ho znal, věděl, že i při svých těžkých okamžicích nechtěl nikdy nikoho zarmoutit.

Ve svém životě nepoznal příliš mnoho radosti. Již v poměrně mladém věku ztratil otce. Vyučil se zahrádkářem, ale zanedlouho vstoupil do zaměstnání u MNV v Sobotce, jemuž zůstal věrný až do konce života. 27 roků se staral o čistotu a pořádek v našem městečku; nepostradatelnost a důležitost jeho práce jsme si zvláště připomněli v poslední době, kdy byl nemocen. Ztrácíme v něm milého spoluobčana, kterého znalo celé okolí a který byl pro svou typickou dobrosrdečnost všemi oblíben. Měl mnoho přátel a dovedl nejen každému říci dobré slovo, ale i ochotně pomoci. Rád se zúčastňoval zájezdů, besed zahrádkářů, často jsme ho vidali při různých příležitostech v baráčnickém stejnokroji, a to vždy s jeho známým, milým úsměvem na tváři.

Zemřel po delší nemoci 9. července 1973 ve věku 49 let. Vzpomínka na něho bude nás provázet i nadále.

Václav Linhart

● **Televizní film Václava Kršky** Odcházení s podzimem podle Šrámkovy povídky Oklamal shlédli již diváci v NSR, Holandsku, Itálii, Švédsku, Japonsku atd.

● **Čs. rozhlas v Hradci Králové** vysílal v neděli 29. července ve 14 hodin pořad o letošní Šrámkově Sobotce.

Martínek, Vojtěch: Píseň o domovině. Bar. linoryty J. Kudělka. Opava, Pásmo. 86 s. Pásmo. Sv. 10.
 Šulc, Jaroslav: Příběh poštmistra Dluhoše. Upr. Josef Kudělka. Opava, Pásmo. 201 s. Pásmo. Sv. 11.
 Trébský, Frant.: Jediná. Románové pásmo. Ratiboř u Vsetína, vl. n. 102 s.

1938

Burg Kost. Sobotka, nestr.
 Kudělka, Josef - Špaček, Miroslav - Šulc, Jaroslav: Úděl a odkaz. Opava, Krajské sdružení uč. českých škol měst. Nestr.

1940

Hor, Pavel: Ze Vsetínska. Vsetín, vl. n. 16 s.
 Kalus, Josef: Děti na jahodách. Z Čeladenských hor. Přerov, Jaromír Kalus. 25 s.

1941

Kafka, Alois: Chaloupky naše. 1871—1941. K 70. výročí úmrtí básníka Našich chaloupek. Sobotka, vl. n. 29 s.
 Stuchlík, František: Písničky domova. Básně. Ilustr. a graf. úpr. J. Fejfar. Sobotka, Hosp. družstvo. Nestr.
 Vlach, Mir.: O soboteckém hodináři Prokšovi. Zvl. otisk z Věstníku soboteckého. 20 s.
 Vyznání milosti. Hlasy spisovatelů o Sobotce. Uspořádal V. Frýba, ilustr. J. Fejfar. Sobotka, vl. nákl. Nestr.

1947

Frýba, Václav: Básník mezi námi. Ilustr. J. Fejfar. Sobotka, nákl. Soboteckého věstníku, 71 str.
 O potřebách kraje a plánování výstavby. MNV Sobotka, nestr.

1948

Kafka, Alois - Samšiňák, Karel: Malý průvodce. Sobotka, Humprecht, Kost, Trosky. Sobotka, OKČT. 32 s.

1950

Okresní sjezd lidové správy v Mnichově Hradišti. Mnichovo Hradiště, ONV. 62 s.

● **21. výročí úmrtí Fráni Šrámka** připomněl Československý rozhlas uvedením jeho básně Neděle dne 1. července 1973.

● **Sobotecký rodák PhDr. Václav Šolc CSc.** vyprávěl v červenci a v srpnu v televizi o svých cestách za jihoamerickými Indiány.

● **XVII. Šrámkovy Sobotky** se zúčastnil poprvé vzdělavatel Veleobce Baráčníků v Praze a redaktor jejího měsíčníku Václav Zelenka. Baráčnické ideje jsou v Sobotce (kde působí čilá baráčnická obec, vedená rychtářem ing. V. Truhlářem, která je zapojena do V. župy pana Václava Budovce z Budova se sídlem v Mladé Boleslavi) jistě dobře známé: národopisná, vzdělávací a budovatelská. Věnujeme péči i kultuře řeči, poezii a uměleckému přednesu. Program XVII. ŠS byl pečlivě připravený a zdařilý, společenské večery a vycházky přispěly ke krásné atmosféře celého týdne. Náplň XVII. ŠS bude mít dopad na práci vzdělavatelů všech 22 žup, které sdružují asi 500 obcí. Na shledanou na příští Šrámkově Sobotce.

V. Zelenka

● **Nakladatelství Orbis** vydalo sérii pohlednic květin s úryvky básní českých básníků. Je mezi nimi i nepříliš vkusná pohlednice s úryvkem Šrámkovy básně Advent.

● **V informačním bulletinu** nakladatelství Albatros „Děti a knihy“ byl v č. 7—8/73 reprodukován vítězný návrh sedmileté Markéty Potužákové z Plzně na plakát XVII. Šrámkovy Sobotky.

● **O studentském jazyku** užívaném na Střední průmyslové škole strojnické v Opavě napsal zajímavý článek Jiří Hůla v Mladém světě č. 24/73. Zmiňujeme se o tom proto, že zde studenti nemívají jazyk francouzský, ale — Šrámka. Hůla píše, že název tohoto předmětu „je přímo básnický a vznikl analogií. Francouzština, franina, Fráňa — Šrámek.“

● **Pionýrky z Krajského domu pionýrů a mládeže z Plzně**, které vedla dlouholetá účastnice Šrámkovy Sobotky Helena Ježková, trávily v Sobotce část svých prázdnin. Ubytovány byly ve škole a během čtrnáctidenního pobytu poznaly široké okolí.

● **Návštěva hradu Kostí** byla zařazena do letošního ročníku turistické soutěže Státní památkové péče „Po stopách historie“. Je také jednou z podmínek pro udělení oblastního turistického odznaku „Český ráj“.

● **V srpnu byla otevřena** v sobotecké Knize výstava akvarelů našeho rodáka ing. arch. Antonína Klimeše s náměty ze Sobotky a okolí. Těšila se značnou pozorností občanů i hostů Sobotky.

● **O letošních prázdninách** natáčela režisérka Věra Plímová-Šimková ve Vesci exteriéry k novému českému filmu pro mládež „Přijela k nám pout“. Režisérka má blízký vztah k našemu kraji, pochází ze Semilského a některé scény svých známých filmů (např. Myšáci, lišáci a šibeničák; Tony, tobě přeskočilo) natáčela v Českém ráji. V tomto jejím novém filmu si spolu se známými herci Helenou Růžičkovou, Václavem Kotvou, Romanem Skamenem aj. zahraje i mnoho občanů a dětí ze Sobotky a okolí. A že ve Vesci se dobře filmuje, ověřili si všichni, kteří sledovali 5. srpna v televizi starší českou veselo-hru Vzbouření na vsi, natáčenou také v této obci.

Při letošním filmování bylo na vesecké návsi opravdu rušno. Byly zde postaveny kolotoče, střelnice, stánky s občerstvením a mnoho zábavných atrakcí. Dokonce zde byl zřízen obchod smíšeným zbožím a hostinec, kde se po celé dny točilo pivo. To vše po ukončení filmování zase zmizelo, trvale zde zůstanou ploty a vrata u čp. 7 a 8, které filmaři postavili. J. Macoun

● **Zdařilé sousedské sedění** uspořádala 21. července obec Baráčekův v Sobotce. Příjemným překvapením byla kulturní vložka, v níž Z. Folprechtová, Z. Michnová a P. Pfeifer přednesli pásmo milostných a krajových veršů Fráni Šrámka. Také mladí muzikanti, vedení Láďou Houzvičkou, hráli ke spokojenosti všech.

● **Městskému archivu v Sobotce** darovali staré fotografie a novinové výstřižky o Sobotecku odb. učitel Rudolf Hlava ze Semil a paní Anna Polanská z Prahy. Děkujeme!

● **Skříň z dílny soboteckého truhláře V. Hořejšího** z roku 1813 s květinovým ornamentem je instalována na výstavě lidového nábytku v Národním muzeu v Praze.

● **Výměnu doškové krytiny** za šindelovou provedli pracovníci památkové péče ve Vesci na domě čp. 14. Podobně bude opravena stodola u tohoto domu a připravují se další úpravy. JM

● **Cenná barokní socha** sv. Jana Nepomuckého, dílo M. Jelínka z poloviny XVIII. století, stojící pod Semtinskou lípou, byla nedávno poškozena mohutnou ulomenou větví. Nyní byla odborně opravena sochařem Ladislavem Novákem a přemístěna několik metrů od Semtinské lípy směrem k Semtinám, aby jí případná další padající větev nemohla ublížit.

● **Národní umělec Adolf Hoffmeister**, nedávno zemřelý ve věku 71 let, byl vedle Jiřího Wolkra, Vítězslava Nezvala a Vladislava Vančury vůdčím duchem generace, která vystoupila po první světové válce. Hoffmeister, který se už od studentských let uplatňoval v básnictví, próze, dramatu a reportáži, proslul také jako vynikající karikaturista. Rád interviewoval slavné osobnosti a přitom zachycoval jejich tváře, typické postoje, gesta. Jeho pozorovacímu talentu neušel ani Fráňa Šrámek — a tak se v časopisech dvacátých let mnohokrát setkáme s Hoffmeisterovými karikaturami básníka Splavu, Ostrova veliké lásky a s výstižnými portréty Šrámka jubilanta aj. Na své první setkání se Šrámek Hoffmeister vzpomíná: „Přišel jsem jednou do nakladatelství Františka Borového za S. K. Neumannem. Byl jsem tehdy středoškolačk a Neumann mi tiskl první verše. Vešel jsem k Neumannovi do místnosti — a kdo tam nesedí jako Šrámek! I když patřil k předchozí generaci, v hloubi duše jsme ho zbožňovali. Při představování jsem tudíž upadl do hrozných rozpaků, uklonil se a popleten vyhrkl: Já jsem Šrámek. Bylo po dojmu.“

● **V Železnici oslavil** 3. srpna své 75. narozeniny učitel a správce muzea Václav Kozák. Vlastivědní a kulturní pracovníci celého Českého ráje ho znají jako vynikajícího odborníka a organizátora vlastivědné práce, znají jeho články v mladoboleslavských a jičínských i v celostátních časopisech, jsou mu zvláště vděční za vydání užitečných knížek Hlasy pokolení a Pojizeřím k Labi. Dodnes řídí práci Železnického muzea s bohatými národopisnými sbírkami, shromáždil kolem něho řadu mladých spolupracovníků a předává jim své zkušenosti. Píše také Železnickou kroniku, pořádá přednášky, prostě nikdo by mu tu pětasedmdesátku nehádal. Ale výročí je skutečně zde — a tak k němu ze srdce blahopřejeme!

● **Stříbrný topol zvaný „oliva“**, který vévodí návsi ve Vesci, utrpěl v posledních měsících těžké rány. Ulomily se dvě silné větve a trvá nebezpečí rozlomení celého

stromu a úrazu kolemjdoucích lidí. Proto příslušné orgány památkové péče rozhodly o jeho skácení. Práci provede skupina horolezců. Topol je starý 106 let.

● **Sobotka oslavila** 24. srpna 475. výročí povýšení na město. Stalo se tak na den sv. Bartoloměje roku 1498 privilegiem krále Vladislava Jagelonského. Tohoto zaokrouhleného výročí jsme nijak nevzpomínali, ale již nyní je třeba si uvědomit, že za 25 let budeme slavit pět tisíciletí města a že na toto výročí se bude muset Sobotka po všech stránkách důkladně připravit.

● **Kulturní kalendář jednou větou:** 2. VIII. 1958 zemřel sobotecký knihtiskař Leopold Lažan. 5. VIII. 1813 přišla do Sobotky ruská vojska na svém protinapoleonském tažení. 8. VIII. 1968 zemřela dcera Karla V. Raise Marie Mišková. 9. VIII. 1858 zemřel sobotecký rodák, hudební skladatel a virtuóz Josef Vendelín Sokol. 14. VIII. 1938 byl v Sobotce odhalen pomník padlých. 14. VIII. 1958 zemřela Miloslava Hrdličková-Šrámková, manželka Fráni Šrámka. 16. VIII. 1878 zemřel sobotecký učitel Matěj Balcar. 23. VIII. 1928 zemřel profesor hudby Josef Mačenka v Kutné Hoře, sobotecký rodák. O soboteckém posvěcení se konávaly v našem městě sjezdy rodáků — kulatá výročí mají letos II. sjezd (26.—29. VIII. 1893), VII. sjezd (28. až 30. VIII. 1948) a VIII. sjezd (23.—25. VIII. 1958).

● **Děkují učitelům ZDS v Sobotce** za vzornou přípravu svých tří synů do života. Zvláštní dík patří všem s třídním. Přejí jim mnoho zdaru do další práce ve škole i úspěchy v osobním životě. Václav Konečný, Nepřívěč

● **Manželé Marie a Stanislav Vrabčovi** z Mladějova oslavili ve zdraví dne 28. června 1973 zlatou svatbu. Do dalších let přejí vše nejlepší spoluobčané z Mladějova a okolí.

● **Sobotečtí jubilanti:** 75 let se dožívají 3. VIII. František Hammerschmied, 14. VIII. Václav Kafka a 28. VIII. Marie Hammerschmiedová ze Sobotky a 18. VIII. Josef Pelda ze Spyšově. 70 let oslavují 17. VIII. Anna Pospíšilová a 26. VIII. Ladislav Škrdlík ze Sobotky. 65 let se dožívají 3. VIII. Marie Kofátková a 22. VIII. Božena Kubátová ze Sobotky.

● **Úmrtí v červnu:** 2. VI. Václav Pavlíček ze Spaenec - 72 let. 4. VI. Marie Kalvachová ze Sobotky - 68 let. 11. VI. Adam Karcol z Podkosti - 66 let. 12. VI. Marie Česeneková z Prahy - 47 let. 13. VI. Oldřich Šnajdr z Rytířovy Lhoty - 41 let. 16. VI. Anna Jirků z Oseka - 87 let. 20. VI. Blažena Adamová z Rytířovy Lhoty - 67 let. Viktorie Demlová z Dobšic - 78 let. 23. VI. Anna Ortová z Nepřívěce - 84 let. 27. VI. Vlasta Čejková z Hajnice (roz. Linková ze Sobotky) - 51 let. 28. VI. Josef Verner z Lavic - 86 let.

● **Úmrtí v červenci:** 4. VII. Františka Mařanová ze Staňkovic Lhoty - 72 let. 6. VII. Emilie Wildtová z Rakova - 83 let. 9. VII. Miloslav Votroubek ze Sobotky - 49 let. 24. VII. Josef Bryksí ze Stéblovic - 72 let. 27. VII. Anna Macounová z Kněžmosta, roz. Pažoutová z Oseka - 66 let. 31. VII. Marie Linková z Trní - 78 let.

● **Děkují tímto** co nejpříjemněji všem přátelům a známým, kteří doprovodili na poslední cestě mého drahého syna Miloslava Votroubka ze Sobotky. Zvláště děkují panu Linhartovi, panu Javůrkovi a důstojnému panu děkanovi za jejich projevy na soboteckém hřbitově a dále za všechny květinové dary a projevy soustrasti.

Růžena Votroubková

● **Děkují srdečně všem**, kteří se přišli rozloučit do semilského krematoria s mým drahým manželem, Oldřichem Cinkeisem ze Sobotky. Zvláštní dík patří s. J. Hostoňovi a s. V. Linhartovi za dojemná slova přednesená při smutečním aktu, jakož i všem spolupracovníkům z ONV Mladá Boleslav, MěstNV, SPB a myslivecké jednoty Sobotka. Děkují také za všechny květinové dary a projevy soustrasti. Zvláště pak děkují panu MUDr. Aloisu Kafkovi za jeho obětavé léčení.

Miroslava Cinkeisová

● **V závěrečných utkáních jarního kola I.B třídy** - Podkrkonoši svedli sobotečtí fotbalisté těžký boj o záchranu. Nakonec se jim podařilo udržet se v této soutěži, i když v posledních třech zápasech zvítězili jen nad Zaclěrem 3:2 (branky Čurda, Kračmar a vlastní) a prohráli s Trutnovem B 1:2 (úspěšně střelil P. Janatka) a s Vrchlábím také 1:2 (skóroval Čurda). Na podrobnější zhodnocení čekáme.

● **Pravidelnou rubriku** Literární ze Sobotka a dokončení článku J. Prokopa zařadíme pro nedostatek místa až v příštím čísle.